

Briuselis, 2025 m. rugsėjo 18 d.
(OR. en)

12998/25

EF 291
ECOFIN 1207
DELECT 135

PRIDEDAMAS PRANEŠIMAS

nuo:	Europos Komisijos generalinės sekretorės, kurios vardu pasirašo direktorė Martine DEPREZ
gavimo data:	2025 m. rugsėjo 17 d.
kam:	Europos Sąjungos Tarybos generalinei sekretorei Thérèse BLANCHET
Komisijos dok. Nr.:	C(2025) 6032 final
Dalykas:	KOMISIJOS DELEGUOTASIS SPRENDIMAS (ES) .../... 2025 09 17 dėl konstatavimo, kad Brazilijoje, Japonijoje ir Meksikoje galiojanti mokumo tvarka, taikoma įmonėms, kurių pagrindinės buveinės yra tose trečiosiose valstybėse, yra laikinai lygiavertė Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/138/EB I antraštinės dalies VI skyriuje nustatytai tvarkai, atnaujinimo

Delegacijoms pridedamas dokumentas C(2025) 6032 final.

Pridedama: C(2025) 6032 final

Briuselis, 2025 09 17
C(2025) 6032 final

KOMISIJOS DELEGUOTASIS SPRENDIMAS (ES) .../...

2025 09 17

dėl konstatavimo, kad Brazilijoje, Japonijoje ir Meksikoje galiojanti mokumo tvarka, taikoma įmonėms, kurių pagrindinės buveinės yra tose trečiosiose valstybėse, yra laikinai lygiavertė Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/138/EB I antraštinės dalies VI skyriuje nustatyta tvarkai, atnaujinimo

(Tekstas svarbus EEE)

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. DELEGUOTOJO AKTO BENDROSIOS APLINKYBĖS

Komisijos deleguotasis sprendimas (ES) 2015/2290¹, kuriuo Brazilijai ir Meksikai pagal direktyvos „Mokumas II“ 227 straipsnį suteiktas laikinas lygiavertiškumas, ir Komisijos deleguotasis sprendimas (ES) 2016/310², kuriuo Japonijai pagal direktyvos „Mokumas II“ 227 straipsnį suteiktas laikinas lygiavertiškumas, yra taikomi nuo 2016 m. sausio 1 d. ir nustoja galioti 2026 m. sausio 1 d.

Pagal direktyvos „Mokumas II“³ 227 straipsnio 6 dalį: *„Laikinas lygiavertiškumas atnaujinamas tolesniems 10 metų laikotarpiams, kai 5 dalyje nustatyti kriterijai vis dar tenkinami. Komisija tokį deleguotąjį aktą priima pagal 301a straipsnį ir padedama EDPPi pagal Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 33 straipsnio 2 dalį.“*

2024 m. Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija (EIOPA) padėjo Komisijai priimti sprendimą dėl Brazilijos, Meksikos ir Japonijos, kuriame padaryta išvada, kad sąlygos, kuriomis remdamasi Komisija priėmė 2015 m. deleguotuosius sprendimus, tebėra tenkinamos. Šie faktiniai pareiškimai pakartoti ir atnaujinti šiame Komisijos deleguotajame sprendime.

Šiuo Komisijos deleguotuoju sprendimu Brazilijai, Japonijai ir Meksikai laikinas lygiavertiškumas atnaujinamas 10 metų laikotarpiui, kuris prasideda 2026 m. sausio 1 d.

2. KONSULTACIJOS PRIEŠ PRIIMANT AKTĄ

Šis Komisijos deleguotasis sprendimas, kaip reikalaujama geresnio reglamentavimo gairėse, buvo paskelbtas interneto svetainėje „Išsakykite savo nuomonę“ ir buvo gauti dviejų suinteresuotųjų subjektų atsiliepimai, kuriais pritariama siūlomam veiksmui. Komisijos tarnybos išnagrinėjo gautas pastabas ir padarė išvadą, kad gali atnaujinti sprendimu pagal direktyvos „Mokumas II“ 227 straipsnį Brazilijai, Meksikai ir Japonijai suteikto laikino lygiavertiškumo galiojimą. Su valstybių narių ekspertais konsultuotasi Bankininkystės, mokėjimų ir draudimo ekspertų grupėje 2025 m. birželio 4 d.

3. DELEGUOTOJO AKTO TEISINIAI ASPEKTAI

Direktyvos „Mokumas II“ 227 straipsnis yra susijęs su trečiųjų valstybių draudimo įmonių, priklausančių grupėms, kurių pagrindinės buveinės yra ES, lygiavertiškumu.

Direktyvos „Mokumas II“⁴ 227 straipsnio 6 dalyje patikslinta, kad „[l]aikinas lygiavertiškumas atnaujinamas tolesniems 10 metų laikotarpiams, kai 5 dalyje nustatyti kriterijai vis dar tenkinami.“

¹ 2015 m. birželio 5 d. Komisijos deleguotasis sprendimas (ES) 2015/2290 dėl Australijoje, Brazilijoje, Kanadoje, Meksikoje ir Jungtinėse Amerikos Valstijose galiojančios ir draudimo bei perdraudimo įmonėms, kurių pagrindinės buveinės yra tose šalyse, taikomos mokumo tvarkos laikino lygiavertiškumo (OL L 323, 2015 12 9, p. 22, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_del/2015/2290/oj).

² 2015 m. lapkričio 26 d. Komisijos deleguotasis sprendimas (ES) 2016/310 dėl Japonijoje galiojančios draudimo ir perdraudimo įmonėms taikomos mokumo tvarkos lygiavertiškumo Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2009/138/EB nustatytai tvarkai, C/2015/8147, OL L 58, 2016 3 4, p. 55–58.

³ Konsoliduota redakcija – 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/138/EB dėl draudimo ir perdraudimo veiklos pradėjimo ir jos vykdymo (Mokumas II) (nauja redakcija) (Tekstas svarbus EEE) EUR-Lex - 02009L0138-20240109 - LT - EUR-Lex (europa.eu).

⁴ Žr. 2 išnašą.

KOMISIJOS DELEGUOTASIS SPRENDIMAS (ES) .../...

2025 09 17

dėl konstatavimo, kad Brazilijoje, Japonijoje ir Meksikoje galiojanti mokumo tvarka, taikoma įmonėms, kurių pagrindinės buveinės yra tose trečiosiose valstybėse, yra laikinai lygiavertė Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/138/EB I antraštinės dalies VI skyriuje nustatyta tvarka, atnaujinimo

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/138/EB dėl draudimo ir perdraudimo veiklos pradėjimo ir jos vykdymo (Mokumas II)⁵, ypač į jos 227 straipsnio 6 dalį,

kadangi:

- (1) Komisijos deleguotajame sprendime (ES) 2015/2290⁶ ir Komisijos deleguotajame sprendime (ES) 2016/310⁷ buvo nustatyta, kad Brazilijoje, Japonijoje ir Meksikoje galiojanti ir draudimo bei perdraudimo įmonėms, kurių pagrindinės buveinės yra tose trečiosiose valstybėse, taikoma mokumo tvarka turi būti laikoma laikinai lygiaverte Direktyvos 2009/138/EB I antraštinės dalies VI skyriuje nustatyta tvarka. Šis laikinas lygiavertiškumas buvo suteiktas nuo 2016 m. sausio 1 d. 10 metų laikotarpiui. Direktyvos 2009/138/EB 227 straipsnio 6 dalies antroje pastraipoje numatyta galimybė laikiną lygiavertiškumą atnaujinti tolesniam 10 metų laikotarpiui, jei ir toliau tenkinami tos direktyvos 227 straipsnio 5 dalyje nustatyti kriterijai ir tuo klausimu priimamas atitinkamas Komisijos deleguotasis aktas. Be to, Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija (EIOPA) turi padėti Komisijai priimti tokį sprendimą;
- (2) Brazilijoje įstatymo galią turinčiu draudimo srities dekretu Nr. 73/1966 reikalaujama, kad draudimo įmonės, siekdamos užtikrinti visų savo įpareigojimų vykdymą, nustatytų techninius atidėjinius, specialiuosius fondus ir atidėjinius pagal Nacionalinės privačiojo draudimo tarybos (CNSP) nustatytus kriterijus. Pagal Nutarimą CNSP 3162/2014, reikalaujamas minimalus kapitalas yra lygus pagrindiniam kapitalui arba rizikos kapitalui, priklausomai nuo to, kuris iš jų didesnis. Pagrindinis kapitalas yra

⁵ 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/138/EB dėl draudimo ir perdraudimo veiklos pradėjimo ir jos vykdymo (Mokumas II) (OL L 335, 2009 12 17, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/138/oj>).

⁶ 2015 m. birželio 5 d. Komisijos deleguotasis sprendimas (ES) 2015/2290 dėl Australijoje, Brazilijoje, Kanadoje, Meksikoje ir Jungtinėse Amerikos Valstijose galiojančios ir draudimo bei perdraudimo įmonėms, kurių pagrindinės buveinės yra tose šalyse, taikomos mokumo tvarkos laikino lygiavertiškumo (OL L 323, 2015 12 9, p. 22, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_del/2015/2290/oj).

⁷ 2016 m. lapkričio 26 d. Komisijos deleguotasis sprendimas (ES) 2016/310 dėl Japonijoje galiojančios draudimo ir perdraudimo įmonėms taikomos mokumo tvarkos lygiavertiškumo Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2009/138/EB nustatyta tvarka (OL L 58, 2016 3 4, p. 55, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_del/2016/310/oj).

nustatyta suma, susieta su subjekto tipu ir regionais, kuriuose jam leidžiama vykdyti veiklą, taip pat su rizikos kapitalu, kuris yra draudimo, kredito, operacinės ir rinkos rizikos kapitalo reikalavimų suma. Daugumos draudimo įmonių rizikos kapitalas yra didesnis už pagrindinį kapitalą, taigi atitinka reikalaujamą minimalų kapitalą. Nutarimu CNSP 432/2021 nustatomos vidaus modelio, kaip reikalaujamo minimalaus kapitalo apskaičiavimo standartinės formulės alternatyvos, naudojimo taisyklės. Taikomi minimalūs įmonių valdymo reikalavimai. Draudimo įmonės privalo turėti savo veiklos, informacinių sistemų ir atitikties teisės aktų reikalavimams vidaus kontrolės priemonių. *Superintendência de Seguros Privados* (SUSEP) – institucija, atsakinga už Brazilijos draudimo sektoriaus priežiūrą. SUSEP yra Finansų ministerijai pavaldi CNSP nustatytų reglamentų vykdomoji įstaiga. Jos valdyba yra nepriklausoma įstaiga, kuri nustato SUSEP bendrąją reglamentavimo ir atitikties CNSP nutarimams politiką savo kompetencijos srityje. Reikalaujama, kad draudimo įmonės SUSEP kas mėnesį pateiktų kapitalo, turto, įsipareigojimų, pajamų ir išlaidų duomenis, taip pat kas ketvirtį pateiktų išsamią informaciją apie operacijas, balansą, pelno ir nuostolio ataskaitą. Draudimo įmonės taip pat privalo skelbti savo finansines ataskaitas, kuriose pateikiama kiekybinė ir kokybinė informacija. SUSEP gali sudaryti susitarimus ir keisti informaciją su užsienio priežiūros institucijomis; nuo 2014 m. ji yra IAIS daugiašalio susitarimo memorandumo signatarė. Informaciją galima naudoti tik priežiūros tikslais SUSEP priežiūros funkcijų vykdymo srityje. Be to, iš kitos institucijos gauta informacija naudojama tik to prašymo tikslais. SUSEP darbuotojai ir buvę darbuotojai yra įstatymu įpareigoti laikytis konfidencialumo;

- (3) Meksikoje įstatymas, kuriuo nustatoma patikslinta draudimo prudencinė sistema – *Ley de Instituciones de Seguros y de Fianzas (LISF)* – įsigaliojo 2015 m. balandžio 4 d. Pagal LISF taikomas mokumo kapitalo reikalavimas, apimantis draudimo riziką, finansinę riziką ir sandorio šalies riziką. Testavimas nepalankiausiomis sąlygomis vykdomas bent kartą per metus (dinaminis mokumo testas). Pagal Meksikoje taikomą tvarką mokumo kapitalo reikalavimui apskaičiuoti leidžiama naudoti arba standartinę formulę, arba vidaus modelį. *Comisión Nacional de Seguros y Fianzas (CNSF)* – institucija, atsakinga už Meksikos gyvybės ir ne gyvybės draudimo įmonių priežiūrą. Ji gali savarankiškai išduoti arba panaikinti draudimo įmonių licencijas. Draudimo įmonės ne rečiau kaip kartą per ketvirtį turi CNSF pateikti savo organizacijos, operacijų, apskaitos, investicijų ir kapitalo duomenis. Draudimo įmonės taip pat privalo atskleisti savo rizikos išlaikymo, perleidimo arba mažinimo tikslus, politiką ir praktiką, be to, turi skelbti kiekybinę ir kokybinę informaciją apie savo operacijas, techninę padėtį ir finansinę būklę bei riziką. CNSF gali bendradarbiauti ir keisti informaciją su užsienio priežiūros institucijomis, jeigu yra sudarytas susitarimas dėl keitimosi informacija. Sudaryti keli tokie susitarimai, o nuo 2014 m. CNSF yra IAIS daugiašalio susitarimo memorandumo signatarė. Jeigu yra sudarytas CNSF ir užsienio priežiūros institucijos susitarimas dėl keitimosi informacija, CNSF turi prašyti užsienio priežiūros institucijos išankstinio sutikimo prieš atskleisdama jos pateiktą informaciją. CNSF darbuotojams ir buvusiems darbuotojams neleidžiama atskleisti konfidencialios informacijos. Profesinės paslapties reikalavimai nustatyti nacionalinėje teisėje ir dėl bet kokio profesinės paslapties pažeidimo taikomos sankcijos;
- (4) Japonijos mokumo tvarka nustatyta Draudimo veiklos įstatyme ir Draudimo veiklos potvarkyje. Japonijoje veikia nepriklausoma draudimo priežiūros institucija – Japonijos finansinių paslaugų agentūra (JFSA), kuri turi reikiamus įgaliojimus ir išteklius savo užduotims vykdyti. JFSA diegia naują mokumo tvarką, kurios pagrindas – ekonomine verte grindžiamas mokumo koeficientas, o mokumo apskaičiavimas

pagal naują tvarką bus faktiškai pradėtas taikyti nuo 2026 m. kovo 31 d. pasibaigiančių finansinių metų. Draudimo ir perdraudimo įmonės privalo pateikti išsamias ataskaitas JFSA, o JFSA turi plačius įgaliojimus sunkumų patiriančias draudimo ir perdraudimo įmones restruktūrizuoti ar likviduoti. Tiek gyvybės, tiek ne gyvybės draudimo įmonėms gali būti taikoma priežiūrinė intervencija pasiekus tris skirtingas ribines vertes, apibrėžtas kaip skirtingi mokumo atsargos koeficientai (SRM), išreikšti kaip santykis, gaunamas dvigubą nuosavų lėšų sumą padalijus iš kapitalo reikalavimo, vadinamo „visa rizika“. „Visos rizikos“ rodiklis apima draudimo veiklos riziką, palūkanų normos ir rinkos riziką, operacinę riziką ir katastrofų riziką. Vidaus modelius galima taikyti katastrofų ir minimalios garantijos rizikos atvejais. JFSA turi įgaliojimų skirti tam tikras taisomąsias priemones, net jeigu didžiausia priežiūrinės intervencijos ribinė vertė neviršyta, pavyzdžiui, reikalaujant, kad draudimo įmonės priimtų priemones, kuriomis pagerintų savo pelningumą, kredito rizikos, stabilumo ar likvidumo rizikos rodiklius. Kai SRM yra mažesnis negu 0 %, JFSA gali nurodyti visiškai arba iš dalies sustabdyti įmonės veiklą; Nuo 2011 m. birželio mėn. JFSA yra IAIS daugiašalio susitarimo memorandumo signatarė. 2023 m. sausio 30 d. EIOPA pasirašė bendradarbiavimo susitarimą su JFSA dėl bendradarbiavimo draudimo priežiūros srityje. JFSA darbuotojams taikomi griežti profesinės paslapties reikalavimai. Pagal JFSA taisykles ir praktiką užsienio priežiūros institucijų pateikta konfidenciali informacija tinkamai apsaugoma. Reikalaujama, kad visi esami ar buvę JFSA darbuotojai konfidencialia informacija laikytų bet kokią informaciją, kurią gauna eidami savo pareigas. Dėl neteisėto duomenų atskleidimo gali būti taikomos drausminės sankcijos, vykdomas nusikalstamų veikų tyrimas ir skiriamos bausmės. Su iš užsienio priežiūros institucijų gauta ir konfidencialia pažymėta informacija elgiamasi tinkamai, ir ji bus naudojama tik su užsienio priežiūros institucija suderintais tikslais;

- (5) remiantis EIOPA suteikta pagalba ir atsižvelgiant į Brazilijoje, Japonijoje ir Meksikoje taikomus mokumo reikalavimus, akivaizdu, kad Brazilijoje, Japonijoje ir Meksikoje galiojanti mokumo tvarka, taikoma įmonėms, kurių pagrindinės buveinės yra tose trečiosiose valstybėse, ir toliau atitinka Direktyvos 2009/138/EB 227 straipsnio 5 dalyje nustatytus kriterijus. Todėl tikslinga atnaujinti Deleguotajame sprendime (ES) 2015/2290 ir Deleguotajame sprendime (ES) 2016/310 konstatuotą faktą, kad ta mokumo tvarka yra laikinai lygiavertė Direktyvos 2009/138/EB I antraštinės dalies VI skyriuje nustatytai tvarkai. Tačiau Komisija gali bet kuriuo metu atlikti specialią peržiūrą, jei dėl svarbių pokyčių, įskaitant tarptautinius pokyčius, būtina iš naujo įvertinti šiuo sprendimu nustatytą lygiavertiškumą. Atlikus tokias reguliarias ar specialias peržiūras, šis sprendimas galėtų būti iš dalies pakeistas arba panaikintas. Todėl Komisija, padedama EIOPA, turėtų toliau stebėti Brazilijoje, Japonijoje ir Meksikoje galiojančios mokumo tvarkos pokyčius ir sąlygų, kuriomis remiantis buvo priimtas šis sprendimas, vykdymą,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Brazilijoje, Japonijoje ir Meksikoje galiojanti ir draudimo bei perdraudimo įmonėms, kurių pagrindinės buveinės yra tose trečiosiose valstybėse, taikoma mokumo tvarka toliau laikoma laikinai lygiaverte Direktyvos 2009/138/EB I antraštinės dalies VI skyriuje nustatytai tvarkai.

2 straipsnis

Laikino lygiavertiškumo galiojimas pratęsiamas nuo 2026 m. sausio 1 d. iki 2035 m. gruodžio 31 d.

3 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Priimta Briuselyje 2025 09 17

Komisijos vardu
Pirmininkė
Ursula VON DER LEYEN